

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30 – 00164 ROMA

Tel: +39 06 661 30 61 – Fax: +39 06 666 38 31 – Email: cmcuria@cmglobal.org

---

SUPERIORE GENERALE

Rzym, 25 stycznia 2018

List na zakończenie 400. Rocznicy charyzmatu wincentyńskiego

„NA PROGU PIĘĆSETLECIA CHARYZMATU WINCENTYŃSKIEGO”

*„Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa,
On napełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich
– w Chrystusie” (Ef 1,3).*

Do wszystkich członków Rodziny Wincentyńskiej

Drodzy Bracia i Siostry w św. Wincentym,

Niech łaska i pokój Jezusa zawsze będą z nami!

Dnia 25 stycznia 2018 r. – w momencie oficjalnego zakończenia obchodów 400. Rocznicy charyzmatu wincentyńskiego – z sercem przepelnionym radością, możemy powtórzyć powyższe słowa św. Pawła z początku Listu do Efezjan. Niebo napełniło nas wszelkim błogosławieństwem: każdego z nas osobiście, każdą poszczególną gałąź Rodziny Wincentyńskiej i całą Rodzinę Wincentyńską. Niech to doświadczenie pozostanie dla nas źródłem pogłębiania, rozwijania i rozpowszechniania charyzmatu wincentyńskiego, aby wydawać coraz więcej nowych owoców.

Podczas tego Roku Jubileuszowego, Rodzina Wincentyńska przygotowała tak wiele inicjatyw, zorganizowała wiele uroczystości i wspaniałych projektów na płaszczyźnie lokalnej, krajowej i międzynarodowej. Jako Rodzina Wincentyńska zorganizowaliśmy na płaszczyźnie międzynarodowej:

- a) Międzynarodowe Sympozjum Rodziny Wincentyńskiej w Rzymie, w dniach od 12 do 15 października 2017.

Nazajutrz, po zakończeniu Sympozjum, zebrała się Komisja Syntezy, aby zapoznać się z owocami dzielenia się uczestników sześciu grup językowych. Refleksje, propozycje, pomysły oraz projekty, jako ziarna posiane w czasie Sympozjum, będą wkrótce udostępnione wszystkim członkom Rodziny Wincentyńskiej, aby można było je rozwijać, dzielić się nimi, „podlewać” je i przyczyniać się do ich wzrostu.

- b) Globalna Inicjatywa Rodziny Wincentyńskiej na rzecz Bezdomnych (Sojusz FAMVIN na rzecz Bezdomnych).

Ten projekt Rodziny Wincentyńskiej, oficjalnie zainaugurowany podczas Sympozjum w Rzymie, 14 października 2017, pozwoli nam pogłębić współpracę, aby skutecznie odpowiadać na potrzeby osób pozbawionych miejsca zamieszkania.

- c) Festiwal filmów wincentyńskich zatytułowany „Odnaleźć Wincentego 400”, również oficjalnie zainaugurowany w czasie Sympozjum w Rzymie, 14 października 2017, odbędzie się w dniach od 18 do 21 października 2018 w Castel Gandolfo.

Komitet przygotowawczy udzieli wkrótce więcej informacji na ten temat za pośrednictwem różnych mediów: stron internetowych, mediów społecznościowych, YouTube, prasy, agencji prasowych i innych. Mamy nadzieję, że festiwal ten będzie narzędziem „globalizacji miłosierdzia”. Każdy może wziąć w nim udział, z jakiegokolwiek kraju, niezależnie od tego, czy jest członkiem Rodziny Wincentyńskiej czy też nie. W ramach festiwalu odbędą się trzy konkursy: 1) wiersza, rysunku lub tekstu, w którym może wziąć udział młodzież do 18 roku życia; 2) na scenariusz filmowy, na podstawie którego może powstać w przyszłości film; 3) na film krótkometrażowy. Wspólnym tematem tych konkursów jest życie i charyzmat św. Wincentego a Paulo.

- d) Peregrynacja relikwii serca św. Wincentego a Paulo.

Peregrynacja innych relikwii będzie kontynuowana w Europie, a następnie, jeżeli Bóg pozwoli, na innych kontynentach.

Na początku piątego stulecia charyzmatu wincentyńskiego, jako pierwszy krok na tej drodze, chciałbym zaproponować dwie następujące inicjatywy:

- a) Odnowić i pogłębić naszą relację ze Świętymi, Błogosławionymi i Sługami Bożymi Rodziny Wincentyńskiej z całego świata, jako wzór duchowości i charyzmatu wincentyńskiego, dzięki następującym środkom:
  1. Ożywić kult i praktykę modlitwy za wstawiennictwem Świętych, Błogosławionych i Sług Bożych, najpierw w miejscach ich pochodzenia – tam, gdzie się urodzili, gdzie żyli, pełnili swą posługę, gdzie umarli, zostali pochowani albo gdzie zachowały się ich relikwie – poprzez różne inicjatywy mające na celu pogłębienie naszej

relacji z nimi. Odnowienie bliskości z nimi na płaszczyźnie lokalnej będzie sprzyjało i umożliwi szerzenie ich kultu oraz modlitwy za ich wstawiennictwem w innych częściach świata.

2. Organizować spotkania, aby umożliwić poznanie ich tym, którzy ich wcale nie znają albo znają tylko trochę; organizować pielgrzymki; przygotowywać nabożeństwa dla dzieci, młodzieży, dorosłych; publikować nowe książki; przygotowywać prezentacje PowerPoint; wykorzystywać różne środki komunikacji.
3. Nieustannie się modlić, by wyprosić u Jezusa łaskę kanonizacji dla wszystkich Błogosławionych, Sług Bożych lub innych potencjalnych kandydatów na ołtarze. Wewnątrz konkretnej gałęzi Rodziny Wincentyńskiej, do której każdy z nich należał, jak również w skali całej Rodziny Wincentyńskiej, angażować się ze wszystkich sił w działania mające na celu oficjalne uznanie ich świętości przez Kościół.

Chodzi o to, aby nasze życie, wysiłki, służba, projekty, inicjatywy, plany i wspólne dążenia możliwie jak najściślej jednoczyły się z tymi, którzy byli przed nami, a odtąd wstawiają się za nami w Niebie. Oni odpowiedzą, jeżeli będziemy prosić o ich wstawiennictwo u Boga. Są dla nas wzorem, w jaki sposób mamy żyć wincentyńską duchowością i charyzmatem. Być może łatwiej jest nam przedstawiać innym Świętych, Błogosławionych i Sługi Boże z najnowszej historii. Tymczasem wszyscy święci przemawiają lub mogą przemówić, w tym momencie dziejowym, jako wzór świętości, do dzieci, młodzieży, dorosłych i wszystkich ludzi nam współczesnych. Są oni również jednym ze „źródeł” nowych powołań do życia konsekrowanego albo zaangażowania świeckich, wewnątrz różnych gałęzi Rodziny Wincentyńskiej, w misję Jezusa, misję Kościoła.

b) Odnowić i pogłębić „kulturę powołań”.

Gdy szukamy wyjaśnienia spadku powołań do życia konsekrowanego, zmniejszenia czynnego udziału młodzieży i dorosłych w życiu Kościoła oraz spadku wiary w niektórych częściach świata, często wyłaniają się następujące przyczyny: społeczeństwo konsumpcyjne, materializm, indywidualizm, egoizm, systematyczna laicyzacja społeczeństwa... Możemy mówić o pewnej „antykulturze powołań”.

Chciałbym wszystkich zachęcić do zjednoczenia naszych sił, by pokazać dzisiejszym dzieciom, młodzieży i dorosłym, którzy są pod wpływem tej „antykultury powołań”, piękno, urok i życiodajny sens powiedzenia „tak” rozbrzmiewającego w odpowiedzi na wezwanie Jezusa. Proszę, abyśmy ukazywali dzieciom, młodzieży i dorosłym, że jest rzeczą normalną pozytywnie i wyraźnie odpowiedzieć „tak” na zaproszenie Jezusa. To nie jest odpowiedź nienormalna. Powinniśmy wspólnie pracować na rzecz odnowionej kultury powołań.

Nasze powołanie sięga dalej niż początek naszego istnienia, albowiem Bóg myślał o nas przed założeniem świata, przed naszym poczęciem.

„Zanim ukształtowałem cię w łonie matki, znałem cię, nim przyszedłeś na świat, poświęciłem cię” (Jr 1,5).

„W Chrystusie bowiem wybrał nas przed założeniem świata” (Ef 1,4).

„Ustanowię cię światłością narodów” (Iz 49,6).

Kultura powołań to środowisko, w którym każda osoba może odkryć i ciągle odkrywać przyczynę, dla której jest na tej ziemi, sens swego życia, misję, jaką ma wypełnić, powołanie, na które ma odpowiedzieć. Kultura powołań stawia Jezusa na pierwszym miejscu, bez względu na to, czy jest to powołanie do życia świeckiego czy konsekrowanego.

W naszym sercu niesiemy głębokie pragnienie przekazania następnym pokoleniom charyzmatu i duchowości, które otrzymaliśmy. Nieustannie przedstawiamy Bogu naszą modlitwę o nowe powołania, a jednocześnie liczne wysiłki i inicjatywy. Początek piątego wieku charyzmatu wincentyńskiego jest dla nas okazją, by zintensyfikować nasze wysiłki na rzecz kultury powołań. To łączy się bardzo harmonijnie z tegorocznym tematem Synodu biskupów, który odbędzie się w październiku w Rzymie: „Młodość, wiara i rozeznanie powołania”.

Powierając to wszystko Opatrzności Bożej oraz wstawiennictwu Matki Bożej od Cudownego Medalika, Świętym, Błogosławionym i Sługom Bożym Rodziny Wincentyńskiej, zachęcajmy się wzajemnie słowami św. Wincentego a Paulo, który na pytanie, co jeszcze mógłby zrobić w swoim życiu, odpowiedział: „więcej”.

Wasz Brat w św. Wincentym,

Tomaž Mavrič, CM
Przełożony Generalny